

[Christmas Møller.]

og efter ham det ærede Medlem Hr. S. Munk taler om, at først den 4. November vidste man, at der var Krise i Burmeister & Wain, saa spørger jeg den højtærede Handelsminister: Har der ikke været Henvendelse fra Burmeister & Wain før? Og til det ærede Medlem Hr. S. Munk vil jeg sige, at naar et Selskab af den Karakter ikke giver Udbytte, naar det var en ligefrem offentlig Hemmelighed, at Burmeister & Wain som Følge af Krisen havde store økonomiske Vanskeligheder, saa maatte man vel dog tænke sig, at baade det ærede Medlem Hr. S. Munk, og i hvert Fald den højtærede Handelsminister, havde det Minimum af Begreb om Forholdene indenfor en industriel Virksomhed, at de vidste, at der var store Vanskeligheder.

Men jeg spørger den højtærede Minister, hvornaar han første Gang har faaet Henvendelse om denne Sag? Jeg spørger endvidere den højtærede Minister, som talte om, at han havde rettet Henvendelse til Bankerne, og det kunde jo dog vel ikke for Ministeren være noget behageligt, at Bankerne ikke vilde yde yderligere Kredit; Bankerne havde paa dette Tidspunkt et Laan paa 9 Mill. Kr., en Blankokredit uden anden Sikkerhed end i Selskabets Virksomhed, jeg spørger den højtærede Minister: Hvornaar er denne Henvendelse fra hans Side til Bankerne sket? Jeg beder den højtærede Minister besvare det Spørgsmaal: Paa hvilket Tidspunkt lod Ministeren Undersøgelsen af Burmeister & Wain finde Sted? Jeg gaar videre og siger: Foretog den højtærede Minister i Sommeren og gennem hele 1932, indtil Andragendet af 4. November kom, sig ikke en eneste økonomisk Disposition angaaende det Medlemværende, der var mellem Staten og Burmeister & Wain?

Den højtærede Minister har sagt, at alle Oplysninger skal komme i Udvalget, at Udvalget skal faa Besked og derefter kan skønne om, hvad der maa frem. Jeg nævner disse Spørgsmaal allerede nu, ikke fordi jeg vil lægge Ansvar for Burmeister & Wain over paa Ministeren, men Ministeren har naturligvis at staa til Ansvar for sine Handlinger, navnlig naar han vil være Dommer over andre, saaledes som han vil det.

Om den højtærede Ministers Erindring om Direktør Overgaard fra Prisaftaleloven maa jeg nu for øvrigt oprigtig talt sige, at jeg synes, at Ministeren kunde have ganske andre og bedre Erindringer om Direktør Overgaard end denne Lov.

Men det er naturligt at stille disse Spørgsmaal til Ministeren: Hvornaar undersøgte han Selskabet? Hvornaar blev han klar over Vanskelighederne? Paa hvilket Tidspunkt henvendte han sig til Bankerne? Og foretog Ministeren overhovedet ikke før den 4. November økonomiske Dispositioner Staten og Burmeister & Wain imellem?

Den højtærede Minister sagde dernæst, at en Generalforsamling med Likvidation paa Dagsordenen vilde ikke være godt. Nej, jeg ser ogsaa saaledes paa det, at det havde været meget heldigere, om man kunde have ordnet denne Sag, uden at Rigsdagen skulde medvirke; og hvis man havde taget fat paa Spørgsmaalet i Tide — man blev jo i Virkeligheden klar over Vanskelighederne Maaneder, ja et halvt Aar inden den 4. November —, saa kunde man utvivlsomt have søgt at faa Arbejdet i Gang angaaende Sanering af dette Selskab. Men en Generalforsamling af ekstraordinær Karakter behøvede ikke at være indkaldt med Likvidation paa Dagsordenen. Det var ganske naturligt at give Aktionærerne Meddelelse om hele Situationen og ogsaa høre deres Anskuelser.

Der er ikke fra min Side rettet Angreb paa Ministeren for, at Penge ikke blev laant, men det er min bestemte Opfattelse, at der fra Ministerens Side i denne Sag er ført en Cunctator-Politik, en Nøler-Politik, ladende være med at tage Ansvar og betydende dette, at just overfor denne Virksomhed, som for Ministeren og for Ministeriet med hele dets Beskæftigelsesinteresse maatte have en saa overordentlig Betydning, har man ikke i Tide gjort det, som man kunde have forsøgt uden Statens Medvirken, at sanere Forholdene.

Til de Medlemmer, der har haft Ordet, har jeg ikke mange Bemærkninger at gøre. Jeg har ikke forsvaret Ledelsen, saaledes som de ærede Medlemmer Hr. Rager og Hr. S. Munk synes at ville sige det, paa alle Omraader — jeg har udtrykkelig fremhævet, at der manglede den Enhed i Ledelsen, som er nødvendig —, men jeg har ogsaa